

Ögmundur Kristinsson

»Finanskrisen på Island passade mig ganska bra«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Beslutet att bli målvakt fattade han i fyraårsåldern. Fritiden som fotbollsspelare på Island utnyttjade han till att bli jurist. Akademikern Ögmundur Kristinsson är en man som vet vad han vill.

★ Jag möter upp Ögmundur Kristinsson på Kanalplan. Islänningen är punktlig på minuten vilket oftast inte är fallet när man ska intervjuar Hammarbys spelare. Solen skiner över plastmattan samtidigt som hundra knattar springer runt i vad som ser ut som ett organiserat kaos.

Efter att jag fått hälsa på Ögmundurs flickvän, som följt honom på resan från Island till Sverige via Danmark, slår vi oss ner på stenläktaren. Det är tätt in på Islands fantastiska EM-kvalmatcher mot Holland och Kazakstan, och därför nära till hands att börja prata om fotbollens betydelse på ön där ute i Norska havet.

– Alltså, fotbollen är jättestor på Island och det är ju vår största sport. De flesta spelar fotboll på sommaren och handboll eller basket på vintern, så att vi gick till EM är fantastiskt. Hela Reykjavik var ute och firade efter matchen och premiärministern kom in och gratulerade oss i omklädningsrummet, säger Ögmundur eller "Ömmi" som han kallas.

Island spelar sina hemmamatcher på Laugardalsvöllur, en arena som Ögmundur känner till väl. När han började sin fotbollskarriär som femåring var det i Fram Reykjavik som har just nationalarenan som hemmaplan. Fram har fostrat andra

Bajen-bekantingar, såväl Gunnar Thor Gunnarsson och Petúr Marteinsson har spelat för klubben. Ögmundur påpekar att Birkir, Bajens andra islänning, säkert inte skulle hålla med, men enligt Ömmi är Fram en av Islands största klubbar. Och med 18 ligatitlar och en delad tredjeplats i tabellen över flest ligavinster så får man ge målvakten rätt. Även om klubben just nu har väldigt långt upp till den högsta ligatoppen.

– Efter att jag lämnade så vet jag inte vad som hände men det gick riktigt dåligt. Så till slut åkte man ur Pepsi-ligan och i år har man nästan ramlat ur division 1 också.

Ögmi håller koll på sitt gamla lag. Men det är heller inte så konstigt med tanke på att han spenderat mer eller mindre hela sin karriär där. Från att ha börjat som femåring kom han upp i A-laget som 16-åring. Efter att ha blivit förstavalet som målvakt vid 20 års ålder tog han även över kaptensbindeln när han var 21.

Du tillhör det som kallas den gyllene generationen på Island. Hur kommer det sig att det är så många som är födda 89–90 som är så bra?

– Det finns flera anledningar men en av dem är finanskrisen där 2008. När bankerna kollapsade försvann pengarna från fotbollen och klubbarna blev tvingade att satsa på egna spelare. Och jag var ju 19 år då så det passade ganska bra.

Hur kom det sig att du blev just målvakt?

– Det berodde mest på att jag var och tittade på en match när jag var fyra-fem år. Då spelade en

»Det är bra att ibland prata annat än fotboll«

kille som var son till min mammas kompis och han stod i mål. Så jag tänkte mest att det såg kul ut och då provade jag själv. Det gick rätt bra direkt så sedan blev det så.

Tidigare målvakter som jag pratat med har haft svårt att ta kritik från andra som inte är målvakter för att er position är så speciell. Hur ser du på det?

– Jag tycker att all kritik är bra kritik, så det spelar inte så stor roll. Sedan är det väl så att man inte kan förstå helt hur det är att stå i mål om man inte gör det själv.

Ögmundur överraskar åtminstone mig med sin personlighet. Han sprudlar verkligen av energi och har väldigt nära till skratt. Dessutom stoltserar han med något som inte många andra fotbollsspelare gör: en kandidatexamen i juridik.

– Det var när jag spelade på Island som jag pluggade på universitetet samtidigt. Lönerna var ju inte så stora och sedan hade man även tid att göra annat vid sidan av. Så jag pluggade till en kandidatexamen och sedan tänkte jag läsa master också. Men det får vi se när det blir.

Han kommer från en riktig akademikerfamilj där båda föräldrarna har doktorstitel och där pappan är psykolog. Det har hjälpt Ögmundur att hantera motgångar när året i Danmark inte riktigt blev vad han tänkte sig.

– Jag var mitt i säsongen på Island när min agent berättade att Randers var intresserade. Då skulle de värva två nya målvakter och det blev jag och Karl-Johan Johnsson som då kom från NEC i Holland. Men de satsade mer på honom och även om jag tror att jag höll nollan i tre av de fyra matcherna jag spelade så tog jag inte förstaplatsen.

Hur hanterade du den motgången?

– Jag pratade en del med min pappa. Det som är bra med honom är att han är psykolog och vet vilka punkter han ska trycka på för att få mig att reagera på ett visst sätt. Sedan hade jag även min flickvän som hjälpt mig väldigt mycket genom att jag får prata om annat än fotboll, det gör att man kan släppa motgångarna snabbt.

Eftersom osäkerheten var stor kring Ögmundurs chanser i Randers valde man bara att skriva kontrakt på ett år. Så när han fick höra om Hammarbys intresse i mars i år var han redan i kontakt med ett par andra klubbar, dock var dessa från Danmark.

– Jag hade spelat en landskamp borta mot Estland och då berättade min agent om att Hammarby hade suttit på läktaren. Sedan var det lite förhandlingar och så men det blev klart ganska snabbt. Så kom jag hit i juni och skrev på.

Hade du någon koll på Hammarby sedan innan eller var du helt blank?

– Jag visste att det var en stor klubb och sedan var det kul att få komma till Stockholm. Men så pratade jag lite med Mikael Ishak och Viktor Lundberg och även om Viktor kommer från AIK så sa han att det var en bra klubb, skrattar Ögmi.

Vi har nu tagit en promenad från Kanalplan och hamnat vid Nackastatyn. Jag berättar om vem Nacka var och förklarar om traditionen som finns på julafton. Ögmundur lyssnar intresserat.

Har dina förväntningar blivit uppfyllda?

– Ja verkligen, det är helt otroligt här. Supportrarna är verkligen fantastiska även om det självklart är tråkigt att bli utbuad som vi blev mot Örebro.

Resultaten har ju inte gått islänningens väg minst sagt. På

hans åtta första matcher har det bara blivit en vinst. Trots det har hans egna insatser lovordats från alla möjliga håll och man har knappast kunnat klandra honom för många av baklängesmålen.

– Det är klart att det hade varit roligare att vinna varje match men så har det inte blivit. Det har känts bra absolut även om det finns något mål som jag kanske borde ha tagit. Men jag har väldigt lätt för att analysera mina insatser och gå vidare, det är en klyscha men man måste ta en match i taget.

Ögmundur Kristinsson

Född: 19 juni, 1989

Bor: Liljeholmskajen

Längd: 191 cm

Vikt: 88 kg

Moderklubb: Fram Reykjavik

Kontraktslängd: 2018-06-30

A-landskamper: 4

Spelarkarriär:

2006–2014 Fram

2014–2015 Randers FC

2015– Hammarby IF

"Ömmi", landslagsmålvakten från Island, är tillsammans med mittbacken Richard Magyar två av årets senaste värvningar. © Foto: Hasse Fridén.

Hur har samarbetet fungerat med "Mille" och Tim Markström?

– Det har gått jättebra. "Mille" kör hårda övningar med många repetitioner vilket jag gillar. Det är ganska likt det som vi hade på Island så det passar mig väldigt bra. Sedan har Tim varit otrolig och jag vill verkligen tacka honom för hjälpen jag fått. Det är en väldigt bra kille.

Hur ser du på de matcherna som varit på hemmaplan under senaste tiden?

– Mot Kalmar handlar det ju bara om att vi måste göra mål, men det gick bara inte. I matchen mot Örebro är det slarvigt av oss då vi spelar bra men släpper in två mål från ingenting. Dom har väl två inlägg och det blir mål på båda. Så det är bara att gå vidare och göra det bättre i nästa match. ■

FEM SNABBA

Det lyssnar jag på...

– Hip Hop, till exempel Drake.

Det läser jag...

– Inte mycket sedan studierna.

Det tittar jag på...

– Lättsama saker, som Entourage.

Det surfar jag på...

– Isländska fotbollskanalen.

Dit reser jag helst...

– Hem till Island och familjen.